

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφείον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ. Οἱ εἰδωλολάτραι θλιβόταν ἀνευ ἐλπίδος. Τὸ πρόσωπον παρ' αὐτοῖς ἦν ὡς κλονισθεῖσα στήλη, ὡς πλοῖον ναυαγήσαν, ὡς λύρα κατακειμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μὲ κεκομμέναις χορδαῖς, πᾶσαν αὐτῆς τὴν μουσικὴν ἀπολέσασα, ὡς πιεσθὲν ἄνθος μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς εὐωδίας. Τοιαύτῃ ἐστὶν ἡ ἐκφρασίς τῶν ἀπελπίδων ἀπίστων. Ἡ σκέψις ὅτι ὁ θάνατος ἦτον ἡ πύλη τῆς ζωῆς οὐδόλως ἤρχετο νὰ φαιδρύνῃ τοὺς ἀπερχομένους καὶ νὰ φωτίσῃ τὸν τάφον. Τὸ ἀληθές ὅτι ὁ τάφος ἦν ἡ γῆ καὶ τὸ σῶμα ὁ σπόρος ὁ διὰ τῆς ἰδίας τοῦ Θεοῦ χειρὸς σπάρεις, ὁ μέλλων ν' ἀνακαλέσῃ πᾶσαν τὴν κεκρυμμένην ζωὴν ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν ἀπαλέσθη, ἀλλ' ἐκερδήθη ὀλίγον ἐνωρίτερον ὅτι ἡ στήλη δὲν κατεστράφη ἀλλὰ μετεκομίσθη εἰς ἕτερον οἰκοδόμημα ὅτι ἡ λύρα δὲν ἐθραύσθη, οὐδὲ ἡ μουσικὴ τῆς ἠφανίσθη, ἀλλ' ἐδόθη εἰς καλλίτερον μουσικόν, ὅστις διὰ λεπτοτέρας ψαύσεως καὶ οὐρανωτέρας δεξιότητος θέλει ἐκφέρει πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῇ κρυπτομένην πλουσίαν μουσικὴν, τὴν ὅποιαν ὁ ἄνθρωπος δὲν δα ἐξετίμα καὶ τὴν ὅποιαν ἡ γῆ δα κατέστρεψε. Τοιαῦται σκέψεις δὲν εἶχον θέσιν ἐν τῇ θεολογίᾳ των, οὐδὲ κἄν ἐν αὐτοῖς τοῖς ὄνειροις αὐτῶν διό καὶ ἐθλίβοντο ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

Ἀλλὰ διὰ τὸν πιστὸν—ὅ,τι φαίνεται ἡμῖν ἡ καταστροφή πάσης καρποφορίας εἶναι ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ πατράτης. Τὸ φαινόμενον ὡς καταστρέφον πάντα βλαστὰν, μαραινὸν πᾶσαν καλλονὴν, διασκορπίζον πᾶσαν γλυκύτητα καὶ ἀμαυροῦν πᾶσας τὰς δυνάμεις τῆς ἀναπαραγωγῆς εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο δι' οὗ αὐταὶ προάγονται, ἐκ τῆς ἀδρανεῖας καὶ ἀπραξίας, ὅπως ποιῶσι τὴν ἐργασίαν των ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅπως ἐκπληρῶσι τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς των. Ὁ θάνατος ὅστις καθ' ἑαυτὸν εἶναι κακὸν καὶ τιμωρία, εἶναι προσέτι καὶ τὸ ὄργανον τοῦ Θεοῦ δι' οὗ ἀνοίγει τὰς φυλακάς, καὶ χαλαροῖ τὰς ἀλύσεις, καὶ ἀπελευθεροῖ τὰ ἐντελῆ ὄντα. Διὰ τοῦ σκότους ἀφικνούμεθα εἰς τὸ φῶς· διὰ τῆς πτώσεως ἐγειρόμεθα· βαίνοντες εἰς τὰ βάθη τῆς κοιλάδος,

εὐρίσκουμεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν εἰς τὰ ὄρη τῆς ἀθανασίας. Διὰ τοῦ χειμῶνος ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἀνοιξιν, θνήσκοντες, ζῶμεν, καὶ ζῶμεν διὰ παντός, διότι ὁ διὰ τοῦ θανάτου ἐπιτυγχάνομενος βίος ἐστὶ κατὰ τὸ ἡμῖς ἀσφαλῆς· ὁ βίος ὁ διαρκῶν, εἶναι ὁ ἀληθὴς ἀθάνατος καὶ αἰώνιος καὶ ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τοῦ θανάτου. Ἡ ζωὴ τῆς ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἀληθεστέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα τοῦ βίου μορφή, ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ ἡ ἐνδοξοτέρα ἀθανασία, οὐδόλως ἀνατρεπομένη οὐδὲ πίπτουσα.

Αὕτῃ ἐστὶν ἡ χάρις, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἡ φανερωθεῖσα νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου. (Α'. Τιμ. α', 10).

Ἡ ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΑΘΕΙΑΣ ΒΛΑΒΗ

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὀπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κυρίου Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ].

«Ἐργάζεσθε, ὡ τέκνα μου· ἡ σπουδὴ μᾶς παρηγορεῖ ἐν ταῖς συμφοραῖς ἡμῶν καὶ πολλάκις μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγῶμεν αὐτῶν. Ἡ μὲν ἡδονὴ ταχέως παρέρχεται καὶ ἐνίοτε ἀφίνει ὀπισθεν αὐτῆς μεταμέλειαν· ἀλλ' ἡ σπουδὴ εἶναι ἡ μήτηρ πολλῶν ἀρετῶν, ὡς ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ πολλῶν κακιῶν.»

Τοιαῦτά τινα ἔλεγε πολλάκις ὁ Μαρκήσιος Κουλάγγης πρὸς τὴν μονογενῆ θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλίνην, μόλις ἄγουσαν τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἀλλὰ, δυστυχῶς, τὸ κοράσιον τοῦτο δὲν ὠφελήθη ἐκ τῶν συμβουλῶν τοῦ πατρὸς τῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἡ τύχη εἶχεν ἐπιδαφιλεύσει εἰς αὐτὴν, ὅσα ἀγαθὰ ἐπεθύμει, δὲν ἐγνώριζε τί εἶναι ἡ δυστυχία· διό οὐδὲν πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῆς ἐπραττεν.

Ὁ Κύριος Κουλάγγης ἦτο κατὰ τινα πρώταν ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς του, ἥτις παρεσκευάζετο ὅπως ἐξέλθῃ εἰς τὸν συνήθη περιπάτον τῆς·

ἡ δὲ παλαιὰ τῆς οἰκογενείας τῆς ὑπέρτρια, Ἄντωνια ὀνομαζομένη, εἶχεν ἤδη ἐβέλθει καὶ ἀνέμενε τὴν νεαράν τῆς Κυρίας διὰ τὴν συνοδύου αὐτῆν.

Ἐνδύθεισα δὲ ἤδη ἡ Ἀλὶνὴ ὑπῆγε ἡ ἀσπασθῆ τὸν πατέρα τῆς πρὶν αὐτὴ ἀπέβη τῆς οἰκίας· ἀλλ' ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς αὐτὴν, ἀμικρά μου Ἀλὶνὴ, δὲν θ' ἀλλάξης ποτὲ διαθέσειν; δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ ἐργάζεσαι; πιστευσὸν μοι ὅτι ἡμέραν τινὰ δὲ μετανοήσης διὰ ταύτην τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου.»

«Μόνον σήμερον, πάτερ μου, καὶ αὐριόν...»

«Αὐριόν,» εἶπεν ὁ Κύριος Κουλάγγης, μὲ τρόπον ἐπιπληκτικόν, «θὰ εἶπης ὅτι καὶ σήμερον μήπως νομίζεις, ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι πλούσιος καὶ σὺ ἔχεις ὠραίας ἐνδυμασίας καὶ πολυτελῆ κειμήλια, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζεις ἄλλο τι, εἰ μὴ πῶς νὰ εὐπρεπίζησαι καὶ νὰ διασκεδάζης; Ἀλλά, Ἀλὶνὴ μου, ὅλα ταῦτα ἐνδέχεται νὰ μεταβληθῶσιν, ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει νὰ μὴ φροντίζωμεν, ὥστε νὰ κατασταθῶμεν ἄξιοι τῆς μεγάλης Αὐτοῦ ἀγαθότητος.»

Ἀλλ' ἡ Ἀλὶνὴ ἐνῷ ἠροῦζέτο τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς τῆς, προσέβη ἡσύχως πρὸς τὴν θύραν καὶ ἅμα ἐτελείωσεν αὐτὸς τὴν ὁμιλίαν του, αὐτὴ ἐσπευσεν ἔξω, ὡς καινόμενον καρᾶσαν· ἡ δὲ Ἀντωνία τὴν παρηκολούθησεν.

Ἀφοῦ δὲ δρομαίως περιπάτησεν ἕως οὗ ἀπέκαμεν, διευθύνθη πρὸς στενὴν ὁδόν, ἧτις ἔφερε πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς γραίας Μάρκαινας, τῆς ὁποίας ἡ μικρὰ θυγάτηρ καθημένη πλησίον τῆς ἔβραπτε.

Ἄμα δὲ ἡ καλὴ Μάρκαινα καὶ ἡ Μαρριέττα (ἡ θυγάτηρ τῆς) εἶδον τὴν Ἀλὶνὴν, ἠγέρθησαν πρὸς προὔπαντησιν αὐτῆς· ἀλλ' αὐτὴ ἐκ τοῦ κόπου ἐκάθισεν ἀπέναντι τοῦ οἰκίσκου των ἐπὶ τῶν χόρτων.

«Φαίνεται κεκμηκυῖα, δεσποινίς, ἐθερμάνθησ πάρα πολὺ· θέλεις νὰ σοὶ προσφέρωμέν τι;» εἶπεν ἡ γραία Μάρκαινα.

«Σοὶ εὐχαριστῶ· δὲν ἐπιθυμῶ τίποτε, ἀλλ' ἡ Ἀντωνία ἂς ὑπάγῃ με σέ, ἐγὼ δὲ θέλω μείνει ἐδῶ μετὰ τὴν Μαρριέτταν.»

Αἱ δύο μικραὶ κόραι ἦσαν πολὺ διαφορετικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ κομψὴ ἐνδυμασία τῆς Ἀλὶνῆς ἦτο ἀντίθετος τῆς χονδρῆς ἐνδυμασίας τῆς μικρᾶς χωρικῆς.

«Πήγαίνε Μαρριέττα,» εἶπεν ἡ Ἀλὶνὴ δεικνύουσα πρὸς τὸν κλωστικὸν τροχὸν μετὰ τὴν ἀκρὰν τοῦ ἀλέξηλου, τὸ ὅποιον ἐκράτει.

«Τί, δεσποινίς! θέλεις νὰ με ἰδῆς πῶς ἐργάζομαι;»

«Ναί, θὰ με διασκεδάσῃ τοῦτο.»

Ἡ Μαρριέττα τότε ἤρχισε νὰ κλώθῃ. Ἐντὸς δὲ ὀλίγων λεπτῶν ἡ Ἀλὶνὴ μὴ εὐρούσα τὸν κλωστικὸν τροχὸν τοσοῦτον διασκεδαστικόν, ὡς ἐνόμιζεν, εἶπε, — ἀπόσον σε λυποῦμαι, διότι ἀναγκάζεσαι οὕτω νὰ ἐργάζεσαι ὅλην τὴν ἡμέραν! Δὲν βαρύνεσαι τὸ ἔργον τοῦτο Μαρριέττα! «Ὀυχί, δεσποινίς! δὲν μοι μένει καιρὸς νὰ συλλογιθῶ, ἂν τὸ ἔργον ἦναι εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον.»

«Ἀλλὰ δὲν ἔχεις καὶ διασκεδάσεις τινάς; τί κάμνεις ὅλην τὴν ἡμέραν;»

«Ἴδού,» ἀποκρίνεται· «τὴν μὲν πρῶταν ἀναγινώσκω τὰς προσευχάς μου· ἔπειτα ἐργάζομαι μετὰ τῆς προμητορῆς μου καὶ τὴν ἐσπέραν ἀναγινώσκω εὐχαριστικῶς διηγήματα· ἡ δὲ ἀνάγνωσις με τέρπει.» Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ ἡ Ἀλὶνὴ ἠρθροῖσεν· δὲν ἐγνώριζε διόλου τὴν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἡδονὴν· διότι μὲ ὅλας τὰς προσπάθειάς των διδασκάλων τῆς καὶ τῶν παρακλήσεων τοῦ πατρὸς τῆς, δὲν ἔμαθεν οὔτε νὰ ἀναγινώσκῃ οὔτε νὰ γράφῃ. Ἡ ἀπόκρισις αὕτη ἔκαμε τὴν Ἀλὶνὴν νὰ συλλογίζηται· ἠσθάνετο δὲ ἐντροπὴν συλλογιζομένη ὅτι ἡ μὲν μικρὰ χωρικὴ κόρη ἔμαθε νὰ ἀναγινώσκῃ, ἐκείνη δὲ ἔνεκα ἀμελείας δὲν ἔμαθεν. «Ἀλλὰ,» ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν, «ἀντὸς πλουσίου τοῦ πατρὸς μου, ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ σπουδάζω.» Ἐπροσπάθει οὕτω νὰ καθησυχάζῃ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως αὐτῆς διὰ τὴν ἀμελείαν τῆς. Καλέσασα μετ' ὀλίγον τὴν ὑπέρτριάν τῆς ἀνεχώρησε καὶ μετὰ δύο ὥρας φθάσασα εἰς τὴν οἰκίαν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρὸς τῆς, ὅπου εὗρεν αὐτὸν βυθισμένον εἰς βαθεῖς συλλογιμοὺς. Εἶχε ἀνά χεῖρας ἐφημερίδα, ἧτις διαλαμβάνουσα τὰς ἐν Ἀριστοῖς συμβάσας ταραχάς, ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν πολλὴν λύπην.

Ἐκ τοῦ θορύβου, ὃν ἔκαμεν ἡ Ἀλὶνὴ εἰσερχομένη, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐδάκρυσεν.

«Τί ἔχεις πάτερ μου;» εἶπεν ἡ κόρη ῥίπτουσα ἑαυτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ὁ δὲ Κύριος Κουλάγγης ἐστρεψε τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὸ ἄλλο μέρος. «ὦ, καλέ μου πάτερ, ἂν δὲν εἶπης τὰς λύπας σου εἰς τὴν θυγάτηρα σου τίς θὰ σε παρηγορήσῃ;» Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Μαρκῆσιος ἐτι ἐσιώπα ἡ Ἀλὶνὴ εἶδε τὴν εἰς χεῖράς του ἐφημερίδα πίπτουσαν· ὑποπτεύσασα δὲ ὅτι αὕτη περιείχε λυπηρὰς εἰδήσεις τὴν ἐπῆρεν ὅπως μάθη τὸ μυστικόν, ὅπερ ἐκεῖνος ἐκρυπτεν ἀπ' αὐτὴν, ἀλλὰ μὴ δυνάμενά νὰ τὴν ἀναγνώσῃ τὴν ἐρριψε κατὰ γῆς μετ' ἀδμυονίας.

Ὁ δὲ Κύριος Κουλάγγης ἐγερθεὶς καὶ περιεπατήσας ὀλίγον ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ ψυχικῆς ταραχῆς, ἐστάθη· ἔπειτα προσπαθῶν νὰ καθησυχάζῃ ἑαυτὸν, εἶπε μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς, ἡ Ἀλὶνὴ, ἂν ἀναγκάζεσαι νὰ ἀναχωρήσῃς ταχέως, — ἴσως σήμερον· ἐάν ἐπρόκειτο νὰ παραιτήσῃς, τοῦλάχιστον ἐπὶ τινὰ χρόνον, πάσας τὰς ἀπολαύσεις καὶ νὰ ζῆς, ὅπως οἱ χωρικοὶ ἡμῶν, ἐάν ὑπεχρεώεσαι νὰ ἀνταλλάξῃς τὸ μέγαρον τοῦτο μετὰ καλύβην—ἤθελες πράξει ταῦτα μετὰ γενναιοῦτος;»

«ὦ! ἀλλὰ διατί μοι λέγεις ταῦτα πάτερ μου,» ἠρώτησεν αὐτὴ μετ' ἀνησυχίας.

«Διότι πρέπει νὰ φύγωμεν ἀμέσως, ὅπως σῶσω τὴν ζωὴν μου.»

«Ἄ! ἀλλοῖμονον,» ἀνέκραξεν ἡ Ἀλὶνὴ μετὰ λυγμῶν. «ὦ! ἂς φύγωμεν λοιπὸν παρעוθῶς· θὰ φορῶ τὰ εὐτελέστατα ἐνδύματα ἂν τοῦτο συντελῇ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς σου.»

Μετὰ τινὰς μῆνας ἡ Ἀλὶνὴ καὶ ὁ πατὴρ τῆς κατόικουν κρυμμένοι εἰς χωρίον τι τῆς Βουργουνδίας ἀπέχον ὀλίγας λεύγας τοῦ μεγάρου των. Ἐπειδὴ δὲ ἡγαπάτο οὗτος ὁ ἀξιόλογος ἀνὴρ ὑπὸ πάντων τῶν χωρικῶν,

εὐκόλως εὗρεν ἀσυλὸν μετὰ αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλὶνὴ ἀναγκάσθη νὰ ἐνδοθῇ τὰρα, ὡς χωρικὴ, καὶ νὰ μετέχῃ τῶν ἐργασιῶν τῶν τέκνων τοῦ γεωργοῦ, ὅστις οὕτως ἐρριψακιδόνησεν ἵνα σώσῃ τὸ κύριον αὐτοῦ.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Η στοὰ τῶν μηχανῶν.

Ἡ στοὰ τῶν μηχανῶν ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν δύο μακρῶν πλευρῶν τοῦ μεγάρου τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως. Τὸ τμήμα τῶν γαλλικῶν μηχανῶν εἶναι τὸ πληρέστερον καὶ τὸ τελειότερον. Ἐκθεσις διεθνῆς καὶ τοῖς τὸν τίτλον φέρουσα δὲν εἶναι ποτὲ ἀπολύτως παγκόσμιος, διότι τὸ ἔθνος παρ' ᾧ γίνεται παρίσταται φυσικῶς καλύτερον τῶν ἄλλων. Ἐν τοῖς πρώτοις φαίνονται αἱ ῥαπτομηχαναί, αἵτινες εἰσὶ ποικίλαι τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα. Τὰς κινουσίαι δεξιὰ ἐργατῆδες, αἵτινες ἐν ἀνάγκῃ ἐξηγουσί τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν κίνησιν αὐτῶν. Εἶτα ἔρχονται αἱ πρὸς κατασκευὴν πλῶν μηχαναὶ ἀχυρίνων ἢ καστορίνων. Περαιτέρω εἰσὶν αἱ πρὸς ῥαφὴν κομβίων, πρὸς κατασκευὴν λαμπάδων, σοκολάτας, διαφόρων φυραμάτων, σάπυρος, εἶτα ἀληστικαὶ μηχαναὶ διαφόρων εἰδῶν, ὑδραυλικά πισοτήρια, σταλακτῆριοι συσκευαί, ἐν αἷς αἱ πρὸς κατασκευὴν διαφόρων δροσιστικῶν ποτῶν. Παρακάτωθεν εὗρισκει τις νομισματικὸν πισοτήριον τοῦ συστήματος *Tonnelier*. Ἡ μηχανὴ αὕτη κόπτει μετάλλια ὡς κόπτονται τὰ νομίσματα, τὰ ὅποια πωλοῦνται εἰς τοὺς διαβάτας. Περαιτέρω εἰσὶν αἱ μηχαναὶ πρὸς κατασκευὴν πομάτων καὶ αἱ πρὸς πομάτωσιν τῶν φυλῶν, εἶτα μηχαναὶ πρὸς κατασκευὴν κεράμων, πλίνθων, ὑέλων, μηχανῆ δι' ἧς κόπτονται τὰ ξύλα διὰ τὰ σπύρα, ἀεριστήρια μηχαναὶ, συσκευαί πρὸς ἔγερσιν βαρῶν, ἤ. Εἶτα ἀτμομηχαναὶ διαφόρου εἶδους, ἀτμοκίνητοι ἀντλία καὶ ἄλλαι ποικίλαι τὸ εἶδος καὶ τὴν χρῆσιν.

Μετὰ τὸ Γαλλικὸν τμήμα ἔρχεται τὸ τῆς Ὀλλανδίας, ἐν ᾧ ἐκτίθενται μόνον διασταλακτῆριοι μηχαναὶ, εἶτα τὸ τῆς Βελγικῆς ἐν ᾧ ἐκτίθενται σχήματα μηχανῶν, εἶτα τῆς Ἑλβετίας, τῆς Βασιλείας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας. Αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι παρίστανται δι' ὑφαντικῶν, τυπωτικῶν, πρὸς γραφὴν, καὶ ῥαπτικῶν μηχανῶν.

Σπουδαία ἐλλείψις παρατηρεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν μηχανῶν ἢ ἀπουσία συνθέτων μηχανῶν, ἧτοι τῶν μηχανῶν τῶν ἔχουσῶν δύο ἢ τρεῖς κυλίνδρους, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀλλήλους εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνεται χρῆσις τοῦ μηχανικοῦ ἀποτελέσματος τὸ ὁποῖον ὁ ἀτμὸς δύναται νὰ δώσῃ διὰ τῆς ἀθήσεως καὶ πρὸς ἐξοικονομῆσιν μεγάλης ποσότητος καυσίμου ὕλης. Διὰ τῶν συνθέτων μηχανῶν ἔν εφευρετῆς εἶναι ὁ ἀμερικανὸς *Evans*, ἀντὶ νὰ καίωνται 3 ἕως 4 χιλιόγραμμα ἀνθράκων καθ' ὥραν καίετι μόνον 1 χιλιόγραμμα. Τοιοῦτου εἶδους μηχαναὶ ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1878, ἐνῷ ἡ ἐκθεσις τῆς Φιλαδέλφειας τοῦ 1876 περιείχε τὴν πολυ-

σύνθετον μηχανὴν *Cortiss* δι' ἧς ἐκινουῦντο πᾶσαι αἱ μηχαναὶ τοῦ πελωρίου ἰδρύματος. Ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκθέσει ἡ κίνησις μεταδίδεται ἐκ διαφόρων μηχανῶν κατὰ τμήματα.

ΝΕΑ ΠΟΜΠΗΙΑ

Νέα Πομπηία ἀνασκάπτεται ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς ἀκτῆς, περὶ τὰ 140 μίλια ΒΔ. τοῦ Βρεγιδίου, ἐπὶ τῆς κατωφερείας τοῦ ὄρους *Gargano* πρὸς τὴν θάλασσαν, καλεῖται δὲ Σίπυοντον. Αὕτη ἦν καταρχὰς Ἑλληνικὴ ἀποικία, οὐδέποτε ἀκμάζουσα. Τὸ 184 π. Χ. ἠρημώθη, ἴσως ἔνεκα τοῦ νοσηροῦ αὐτῆς κλίματος· ἀλλὰ νέον σῶμα ἀποίκων τὴν ἀνάστησε, ἴσως δὲ ἔνεκα τῶν αὐτῶν λόγων ἐξέπεσε πάλιν, μέχρι τοῦ 1250 μ. Χ., ὅτε ὁ Μανφρέδος, βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, μετεκίνησε τοὺς ἀπομένοντας κατοίκους εἰς θέσιν ἐν μίλιον ἀπέχουσαν, ἐθα νέα πόλις ἐκτίσθη, κληθεῖσα Μανφροδονία. Ἡ ἐρημωθεῖσα πόλις ἠρειπώθη, τὰ δὲ εἰρηπία αὐτῆς κατεβυθίσθησαν, πλὴν τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Μαρίας τοῦ Σιπέντου. Ἀνασκαφῆς ἕως ἀρτίως γενομένης ἀπεκαλύφθη ναὸς τῆς Δήμητρος, καὶ σειρά κίωνων 65 ποδῶν μήκους, καὶ ὑπόγειος νεκρόπολις 40 ποδῶν τετραγωνικῶν. Ἐλπίζεται ὅτι πολὺτιμα λείψανα καὶ μνημεῖα ῥωμαϊκοῦ ἐπαρχιακοῦ βίου θὰ προέλθωσιν εἰς φῶς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΣ'.—ΠΤΕΡΙΓΙΣ.

Τὰ πτηνὰ βαίνοισιν ἐπὶ δύο κνημῶν ὡς ἡμεῖς· ἀλλ' ἀντὶ χειρῶν οἶαι αἱ ἡμέτεραι, ἔχουσι χεῖρας κατασκευασμένας οὕτως ὥστε νὰ ἀνοψῶσιν αὐτὰ ἐν τῷ ἀέρι. Τὰ ὀστά ἐν τῇ πτέρυγι τοῦ πτηνοῦ εἰσὶ λίαν παρεμφερῆ πρὸς τὰ ἐν τοῖς βραχίοσι καὶ χερσὶν ἡμῶν· ἀλλὰ σχηματίζουσιν σκελετὸν ἐφ' οὗ τὰ πτερά φύονται. Τὰ ὀστά τὰ μέχρι τῆς ἀκρας τῆς πτέρυγος ἐκινούμενα εἰσὶν ὡς τὰ ἐν τοῖς δακτύλοις ἡμῶν ὀστά, εἰσὶν ὅμως κατὰ τι μακρότερα.

Ἡ πτέρυξ τοῦ πτηνοῦ, ὅταν εἶναι τεταμμένα εἶναι πολὺ μεγάλα. Εἶναι δὲ ἐξ ἀνάγκης τοιαύτη ὅπως ποιῆ καλῶς τὸ ἔργον τῆς. Τὸ πτηνὸν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ μετὰ μικρᾶς πτέρυγας. Γινώσκετε ὅτι μετὰ μεγάλης προσπάθειας πηδᾷ τις ἐν τῷ ἀέρι καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα, ἀλλὰ τὸ πτηνὸν ἀναβαίνει εὐκόλως ὅσον θέλῃ ὑψηλὰ, καὶ δὲν φαίνεται κεκμηκός, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν εὐρύτητα τῶν πτερώγων του.

Ὁ λόγος δὲ ἐν τὰ πτηνὰ δέονται πρὸς τοῦτο κατορθῶν ἐπὶ τοῦ ἀέρος πίεσεως, πρέπει, ὅπως τοῦτο κατορθώσῃ, νὰ πιῶσῃ ἐπὶ ἰκανῆς ποσότητος ἀέρος. Ἐάν ἐπιέξῃ μόνον ὀλίγον ἀέρα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνοψῶθῃ, διότι ὁ ἀήρ μετατοπίζεται εὐκόλως ὅπουνα πιεσθῇ. Ἡ

νήεις είναι κησίδες εν τῷ ὕδατι καθὼς δὲ τὰ ὕδαρ δὲν μετατοπιζεται θεαν κισθῆ μετ' τὴν αὐτὴν εὐκολίαν ὡς ὁ ἀήρ, ἢ οὐρά καὶ τὰ πτερά, δι' ὧν οἱ ἰχθῆς κολυμβῶσι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦναι τόσον μεγάλα ὡς αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες χρησιμεύουσιν εἰς ἡμᾶς ἄριστα πρὸς νῆξιν, καίτοι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἰπτάμεθα μετ' αὐτῶν.

Ἴδου μέγιστον πτηνὸν ὁ κόνδωρ. Ὅπως ἀνεγείρη τὸ βαρὺ σώμα του εἰς τὸν ἀέρα δεῖται λίαν μεγάλων πτερυγῶν, καὶ βλέπετε ὅτι τὰς ἔχει. Ὅπως κινήσῃ λοιπὸν τόσον πλατείας πτέρυγας ἔχει ἰσχυρωτάτους μῦς. Γινώσκετε πῶς τὸ στήθος τοῦ πτηνοῦ προέχει, τοῦτο δὲ

διότι οἱ μῦς δι' ὧν κινεῖ τὰς πτέρυγας του εἰσὶν ἐκεῖ συσσωρευμένοι.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ εἰάν εἶχε πτέρυγας ἐπὶ τῶν βραχιόνων του, τοῦτο ἐδοκιμάσθη ὁ λόγος δὲ διότι οἱ μῦς τῶν βραχιόνων τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἰκανῶς ἰσχυροὶ ὅπως κινῶσι τὰς πτέρυγας.

Διάφορα πτηνὰ ἔχουσι πτέρυγας διαφόρου μεγέθους. Τὰ ἰπτάμενα μακρὰν καὶ ταχέως ἔχουσι τὰς μεγίστας πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς ἀνιθῆς δὲν εἶναι ἰκανῶς μεγάλαὶ ὅπως τὴν φέρωσι μακρὰν ἐν τῷ ἀέρι. Εἰσὶ πτηνὰ τινὰ μὴ μεταχειριζόμενα τὰς πτέρυγας τῶν εἰς πτήσιν

Ὁ στρουθοκάμηλος, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, τρέχει πολὺ καὶ δὲν δύναται νὰ πετάξῃ ἀλλ' αἱ πτέρυγές του τὸν βοηθοῦσιν εἰς δρόμον.

Τὰ πτερά τῶν πτηνῶν λίαν περιέργως εἰσὶ κατασκευασμένα. Τὸ στέλεχος αὐτῶν εἶναι ἰσχυρωτάτον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐλαφρόν. Τὸ πτελοῦδες μέρος εἶναι καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἰσχυρόν. Εἶναι κατασκευασμένον ὑπὸ πλείστων λεπτῶν φύλλων, ἅτινα εἰσὶ συνδεδεμένα περιέργως ὑπὸ λεπτῶν ὀδόντων ἐν τοῖς ἄκροις αὐτῶν. Ἐὰν τὰ χωρίσθη ἀμέσως συνέρχονται πάλιν καὶ κλείουσι στενῶς. Τοὺς ὀδόντας τῶν φύλλων δύναται τις νὰ ἴδῃ διὰ κοινοῦ μικροσκοπίου.

Οὐδὲν θαυμαστόν ὅτι ἡ νυκτερίς δύναται νὰ πετᾷ τόσον ταχέως ἔχουσα τόσον πλατείας καὶ ἐλαφρᾶς πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς νυκτερίδος παρουσιάζουσι περιέργον καὶ πράγματι ὡραῖον κατασκευάσμα ἐκ λεπτῶν ὀστέων κεκαλυμμένων διὰ λεπτοῦ δέρματος. Τὰ ὀστά ταῦτα εἰσὶ διὰ τὸ δέγμα ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀλεξιβρόχου, αἱ δὲ πτέρυγες δύνανται νὰ τυλιχθῶσιν ὡς τὸ ἀλεξιβρόχον. Τοῦτο γίνεται ὅπταν ἡ νυκτερίς δὲν πετᾷ. Τὸ ζῶον τοῦτο δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κάθηται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διότι μετὰ δυσκολίας ἀφίπταται ἀπὸ

χθαμαλῶν μερῶν, ἀλλ' ἰστάται ἀνηρημένον ἐκ τῶν δύο ἀγκυλῶν τῶν πτερυγῶν του ὡς βλέπετε τοῦτο ἐν τῇ παρατιθέμενῃ εἰκόνι.

Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ εἰσὶ νυκτερίδες ζῶσαι διὰ τῆς ἐκμυζήσεως τοῦ αἵματος τῶν ζῶων ὅταν κοιμῶνται.

Οὐδὲν λεπτότερον τῶν πτερῶν τῶν ἐντόμων. Εἰσὶ ταῦτα λίαν ἀπαλὰ ἀλλ' ἔχουσι ἴνας δι' ὧν καθίστανται στερεά. Τὸ παρατιθέμενον εἶναι ἰχνογράφημα τῆς πτέρυγος τῆς ἀκρίδος.

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΔΑΓΜΑΡ

Ἐπιτυχῶς παρατηρήθη ὅτι ἡ Δανία κατέχει πλείοτερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ χώραν ἢ ἐν τῷ χάρτη τῆς Εὐρώπης. Ὁ Χριστιανὸς Θ', βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἐγεννήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1817. Ἐγέννησαν ἕξ τέκνα—τὸν πρίγκιπα Φρειδερίκον διάδοχον τοῦ Δανικοῦ θρόνου τὴν πρίγκιπισσαν Ἀλεξάνδραν, νῦν σύζυγον τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, τὸν πρίγκιπα Γουλιέλμον, ναύαρχον τοῦ Δανικοῦ ναυτικοῦ, ἡμέτερον βασιλέα, τὴν πρίγκιπισσαν Μαρίαν Δάγμαρ, σύζυγον τοῦ δια-

δόχου τοῦ Ῥωσικοῦ θρόνου, τὴν πρίγκιπισσαν Θύραν, καὶ τὸν πρίγκιπα Βαλδεμάρ.

Ἡ πρίγκιπισσα Δάγμαρ, ἥς τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1847 ἔχει ἀπομεινῶς ἡλικίαν 31 ἐτῶν. Καταργᾷ αὐτὴ ἐμνηστεύσατο τὸν πρεσβύ-

τέρου αὐτοῦ ἀδελφόν, μέγαν δούκα Ἀλέξανδρον. Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν ἔτει 1866. Ἡ πρίγκιπισσα Δάγμαρ εἶναι λίαν δημοφιλῆς ἐν Ῥωσίᾳ, διὰ τὰς εὐγενεῖς αὐτῆς διαθέσεις καὶ πρῶσιν τρόπους. Ἐξεπαυδαῖθη ἐπιμελῶς, καὶ πολλὰς κερκτημένη γνώσεις

τερον υἱὸν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, Νικόλαον. Ἀλλὰ τοῦ μνηστήρος αὐτῆς ἀποβιώσαντος ἐν Νικαίᾳ ἐν ἔτει 1865, τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν γονέων του, καὶ τοῦ θνήσκοντος μνηστήρος αὐτῆς, ἐμνηστεύσατο τὸν πρε-

λαμβάνει μέγα ἐνδιαφέρον ἐν τοῖς διαφόροις ἐπιστημονικοῖς καὶ βιομηχανικοῖς ἰδρύμασι τῆς Ῥωσικῆς πρωτεύουσος, εἶναι δὲ καλῶς γνωστὴ ὡς συμπαθοῦσα φίλη τῶν ἀπόρων. Ἐπιμελῶς ἀποφεύγει πάσαν περί-τὰ

πολιτικά ανάμεικτον, οὐδὲν ἐπομένως τῶν κομμάτων εἰς αὐτὴν κοινωσίαν διήρτηται προσπαθεῖ νὰ ἀσφαλίῃ τὴν ἐπιρροὴν τῆς.

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΝ

Ἡ πρόοδος ἢ γενομένη εἰς τὴν τηλεγραφίαν, ἐπήνεγκε τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεφώνου δι' οὐ ἀνθρώπινος φωνῆ δύναται ν' ἀκουσθῇ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μιλίων καὶ περαιτέρω. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἕτερα ἀνακάλυψις ὁμοίας φύσεως ἐγένετο ἢ τοῦ Φωνογράφου, ὑπὸ τοῦ *T. A. Edison* ἀμερικανικοῦ τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, δι' οὗ λέξεις προφερόμεναι δύνανται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς οἰκονομικὸν μέρος τῆς φωνῆς, καὶ πάλιν ν' ἀναπαραχθῶσιν χελεσίαι ἐὰν ἢ χρῆσι. Τὸ φωνογράφων εἶναι μηχανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἀγγελμα οἰκονομικῶς ἐκτάσεως δύναται νὰ ἀπαγγελλθῇ ἐπὶ ἐλάσματος μετάλλου, τοῦτο δὲ ν' ἀποσταλῇ εἰς οἰκονομικὸν μέρος τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ἄγγεγμα, ἀπίστευτον φαίνεται, δύναται διὰ μηχανικῆς ἐνεργείας νὰ ἀναπαραχθῇ τοιούτοτρόπῳ ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ φωνῇ τοῦ ἀποστείλαντος προσώπου. Διὰ τῆς παραδόξου ταύτης ἐφευρέσεως, ἢ ἀρχαία οἰκεία φωνὴ φίλου ἀποθανόντος δύναται ν' ἀναπαραχθῇ λαλοῦσα πρὸς ἡμᾶς, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδίῳι φθόγγῳι καὶ τῇ αὐτῇ δυνάμει εἰς αὐτὸ οὗ ἡμῶν ἦν ποτὲ εἰθισμένον. Διὰ τοῦ ἐλάσματος τούτου ὁ ἥχος πρῶτον τρέπεται εἰς ὀρατὴν μορφήν, καὶ τὸ ἄγγεγμα μεθερμηνεύεται τρεπόμενον εἰς ἤχον. Τὸ πρόσωπον τὸ λαμβάνον τὰ τεμάχια τοῦ λεπτοῦ ἐλάσματος ἐκ λευκοσιδήρου ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἄγγεγμα ἀποτυπύεται, τίθεται τὰς λαοῖδας ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου συσκευῆς τινός, καὶ τινόμενος τὸν κύλινδρον εἰς κίνησιν, ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ φίλου τοῦ λαλοῦσαν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἐκ τ. Π. ΠΥΡΑΑ]

Τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐμφαίνονται οὐχὶ ἀθρόα καὶ διὰ μίαν ἄλλ' ἐν πρώτοις ἐν ἢ δύο, κατόπιν παρουσιαζομένης τῆς αὐτῆς αἰτίας ἢ ἄλλης ἀναφαίνονται ἄλλα νέα, ἢ ἐπιτείνονται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οὕτως, ἐὰν μὴ διαλυθῶσιν ἐγκαιρῶς διὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ θεραπευτικῆς, συλλέγονται κατὰ μικρὸν, καὶ ἀθρόως πάντα καὶ παρουσιάζουσι κατόπιν τὴν νόσον. Ἀνάγκη λοιπὸν καταστροφῆς καὶ διαλύσεως τῶν τοιούτων νοσηρῶν συμπτωμάτων, ἵνα ἐγκατασταθῇ καλῶς ἢ ὑγίεια.

Ὁ ἱερός Ἴπποκράτης (π. διαίτης τὸ πρῶτον) ἐμφράζεται ὡδὲ πῶς περὶ τούτου:

«Οὐ γὰρ εὐθέως αἱ νόσοι τοῖσιν ἀνθρώποισι προσγιγνόνται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμενα ἀθρόως ἐμφαίνονται. Πρὶν οὖν κρατέσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ πῦγίς τοῦ νοσηροῦ, ἢ πάσχουσιν ἐξέυρηται μοι, καὶ ὕπῳπῳ χρεὶ ταῦτα καθίσταται εἰς τὴν ὑγίαν.»

Ἐὰν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐπιμένωσι τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἐπέληθη πυρετὸς εἰ-

τε μετὰ ῥίγους εἴτε ἀνευ τούτου, σημείον ὅτι ἀρχεται νόσος.

Μένε τότε ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς κεκαλυμμένος· καὶ εἰ μὲν διψᾷ πίνε ποτὰ δροσιτικὰ, σομιάδα, πορτοκαλλάδα, ἐλαφρὰν λεμονάδα κτλ. Μὴ τρώγε ὑπάρχοντος πυρετοῦ, πίνε δὲ ἀντὶ φαγητοῦ κύαθον ζωμοῦ ὀρνίθου. Ἐὰν δὲ προῦπάρχη δυσκοιλίτης λάβε τὴν πρῶταν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐπιούσης ἐλαφρὸν καθάρσιον.

Συνάμα ληφθήτωσαν πάντα τὰ τῆς ὑγιεινῆς παραγγέλματα πρὸς εἰσπνοὴν καθαροῦ ἀέρος. Διατῆριε δὲ καὶ καθαριότητα ἐνδυμάτων καὶ καλυμμάτων κτλ. Ὁ θαλάμος, ἐνθα μένει ὁ ἀρρώστος, μὴ ἔστω πολὺ θερμὸς, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ ψυχρὸς. Οὐδεὶς τῶν περὶ τὸν ἀρρώστον μὴ ἀνευ ἀνάγκης ὀμιλῇ μετ' αὐτοῦ. Μενέτωσαν δὲ ἐν τῷ θαλάμῳ ὀλίγοι. Τὰ ἀρδεύματα ἀμέσως ἐκφέρειν, καὶ ἀνοίγειν τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον μακρὰν τοῦ ἀσθενοῦ πρὸς ἀποβολὴν τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος. Κατὰ δὲ πᾶσαν πρῶταν μετὰ τὴν ἀνατρέποντος τοῦ καιροῦ, μενέτω ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐν τολὴν τοῦ ἡλίου καὶ ἑσπέρας πρὸ τῆς δύσεως, ἐπιπαράθυρον μετὰ τῆς θύρας ἀνοικτὰ πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος τοῦ θαλάμου, τοῦ ἀρρώστου ὄντως καλῶς προφυλαγμένον καὶ ἀρμόδιως κεκαλυμμένον. Ἡ κλίνη ἔστω ἀνευ παραπετάσμάτων, καὶ μὴ ἐγγὺς τῶν τοίχων, ἵνα οὕτω διέρχεται ἀνθρώπος, καὶ ἀνανεούται εὐχερέστερον ὁ ἀήρ. Αἱ ἠθικαὶ τάραχαι εἰσὶν πολὺ ἐπιβλαβεῖς· πολλὰκίς μεταβάλλουσι τὴν ἡπειοτάτην νόσον εἰς κακοῖτη. Μὴ μενέτωσαν ἐν τῷ θαλάμῳ ἀνηθ, οὔτε ὄσμαι εὐώδεις καὶ μὴ. Μὴ ὀμιλεῖ εἰς τὸν ἀσθενη ἀποτόμως καὶ σκιθρωπέζων ἄλλὰ μηλιχίως, ἔχων ὄψιν φαίδημον καὶ γηθόσυγον· οὕτως ἐχέτωσαν καὶ οἱ τὸν ἀσθενη περιποιούμενοι.

Ἐὰν ὁ πυρετὸς ἐξακολουθῇ δοθῆτω τὴν ἐπιούσαν ἐκ πρώτας ἀφέψημα κίνας μετὰ νάρθου (βαλεριάνας) καὶ γλυκανίτου· διότι τούτο πολλὰκίς ὑπῆρξεν ἢ ἀγκυρα κατὰ τῆς τρικυμίας τῆς νόσου. Πολλὰκίς ἤρησεν ἢ χρῆσις τοῦ ἀφεψήματος τούτου πρὸς διάλυσιν, πρὸς καταβολὴν τῆς ὀσμῆς τῆς νόσου, καὶ πρὸς αἰσίον πέρας τῆς θεραπείας.

Ἐὰν ὁ πυρετὸς τὴν ἐπιούσαν τῆς χρήσεως τοῦ ἀφεψήματος ἐξακολουθῇ, καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπεστι, ἐπανέλαβον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ πυρετὸς προχωρῇ καὶ ἐνυπάρχη πόνος ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, σκοτόδινη, ἢ κεφαλαλγία, ὕπνος κακός, βῆξ ἐπίπονος μετὰ πόνου ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ ἀποχρέμψων ἀιματοφόρτων, ἢ ἄλλων καὶ ἀνευ τούτων, διατραχητικῶν συμπτωμάτων σπεύσον τότε πρὸς πρόσκλησιν ἰατροῦ καὶ μακρὰν ὄντος.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἀμα ἀναφανῆ ὁ πυρετὸς, ἢ διαίτα τοῦ πάσχοντος ἔστω ἀσθηρὰ. Πρόσφερε μόνον ποτὰ δροσιτικὰ, καὶ αὐδεμίαν τροφήν. Ὁ θεῖος Ἴπποκράτης ὀρίζει τὴν τοιαύτην διαίταν εἰς αἰσίτην ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μετ' ἧς δοθῆτω ῥόφημα ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πᾶστας πολφοῦ (φιδέ).

Ἐν δὲ ἀξεία καὶ πυρετικῇ νόσῳ οὐ μόνον τροφῆς ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ποτοῦ οἴνου. Ὁ Πλούταρχος (ὕγ.

παρ.) λέγει «σῶμα δὲ οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν ἐστίν, ὡς τεταραγμένον καὶ φλεγμαίνοντι, προσπεσὼν οἶνος οὐκ ἠδίκησεν.»

Ἐὰν δὲ ὁ πυρετὸς ἀγῆ ἐλαττούμενος, δοτέον τροφήν ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πᾶστας πολφοῦ· μετὰ δὲ τὴν ὀλοσχερῆ παῦσιν τοῦ πυρετοῦ δοτέον κατ' ὀλίγον κρέας ὀρνίθου ἢ προβάτου ἐφθόν καὶ εἴτε ὀπτὸν μετὰ σμιδαλίτου ἄρτου προσφατοῦ.

ΣΦΥΓΜΟΓΡΑΦΟΝ

Τὸ σφυγμογράφων εἶναι ἐργαλεῖον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν μεταχειριζόμενον ἐφευρεθὲν δὲ ὑπὸ τοῦ Δρος *Stevin* δι' οὗ γινώσκεται ἢ μᾶλλον περιγράφεται ἢ κίνησις τοῦ σφυγμοῦ τοῦ πάσχοντος προσώπου.

- 1
- 2
- 3
- 4

Ὁ ἀριθμὸς 1 κατὰ τοὺς ἰατροὺς, γράφει ὅτι ὁ σφυγμὸς εἶναι ὑγινοὺς καὶ δυνατοῦ παιδός. Ὁ ἀριθ. 2, ὅτι ὁ κάτοχος αὐτοῦ ἔχει ἐνοχλήματα τῆς καρδίας. Ὁ ἀριθ. 3, λέγει ὅτι ὁ κάτοχος πάσχει ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ ὁ ἀριθ. 4, ὅτι ὁ κάτοχος ψυχορραγεῖ.

Ἡ γραφὴ τοῦ σφυγμοῦ οἶα παρίσταται ἀνωτέρω γίνεται διὰ ἠλεκτρικῆς συσκευῆς.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ὁμολογουμένως πάντων ἄλλων ὑπερέχει διὰ τε τὴν ἐκτασιν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἰδοὺ δὲ τινα διδόμενα ἐξ ὧν τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖται:

Ἡ Ἀργεντίνη Δημοκρατία εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσαγωγὴν ἀξίας 300,000,000 φρ. ἐξαγωγὴν δὲ 250,000,000 φρ. κατὰ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Γαλλίας.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Βενεζουέλας ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ ἔφθασεν εἰς 22,500,000 φρ., ἐν δὲ τῇ ἐξαγωγῇ 25,000,000 φρ. κυρίως μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας.

Ἡ Κιτῆ εἰσάγει 175,000,000 φρ. ἐξάγει δὲ τὸ αὐτὸ ποσὸν κυρίως ἐκ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας Γερμανίας.

Αἱ Αὐστράλια εἰσάγουσι ἐμπορεύματα ἀξίας 1,170,000,000 φρ., ἐξάγουσι δὲ 1,190,000,000 φρ., τὸ ἐν τρίτον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ὑπολοίπου μετὰ τῶν βρεττανικῶν κτήσεων.

Αἱ Ἰνδία εἰσάγουσι ἀξίαν 1,105,500,000, ἐξά-

γουσι δὲ 1,500,000,000 φρ. μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας.

Τὸ Εὐεल्पὶ Ἀκρωτήριον εἰσάγει 145,000,000, ἐξάγει δὲ 110,000,000 φρ. σχεδὸν πάντα μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Τὸ σύνολον τοῦ ἐμπορίου τῆς Αἰγύπτου ὑπολογίζεται εἰς 750,000,000 φρ. 75 τοῖς ἑκατόν ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Δυτικὴ Ἀφρική ἔχει ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἀγγλίας κυρίως ἐκτενόμενον μέχρι 175,000,000 φρ. εἰσαγωγὴν καὶ 40,000,000 φρ. ἐξαγωγὴν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὑποστηρίζει γραμμὰς ἀτιμπολίων εἰς ὅλας τὰς χώρας ταύτας καὶ πολλὰς ἄλλας διὰ γενναιοδωρῶν ταχυδρομικῶν συμβάσεων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ, ἐν ἀπελπισίᾳ ἐκπνέων, ὑπὸ Νικ. Ἀμβράζου, τριετοῦς τῆς θεολογίας φοιτητοῦ.

Ἀναγνώσαντες ἐπισταμένως τὴν ἀνασκευὴν τοῦ κ. Ἀμβράζου συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς τὴν μελέτην παντὸς σπουδαστοῦ, διότι ἐξ αὐτῆς θέλει ἐνόησιν τὸ θράσος μεθ' οὗ, τινες τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, προσβάλλουσι τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ διαστρέφοντες ἀδιστακτικῶς τὰ κείμενα τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἄπερ οὐδέποτε φαίνεται ὅτι ἐμελέτησαν.

Ἐὰν τις ἤθελέ πατε πειραθῆ νὰ ἀνασκευάσῃ οἶον δῆποτε φιλοσοφικὸν σύστημα γινώσκων τοῦτο μόνον ἐκ φήμης ἢ προσβάλλει τὴν γνησιότητα καὶ τὸ κύρος τῶν κειμένων χωρὶς οὐδέποτε νὰ μελετήσῃ αὐτὰ ἤθελε γίνεαι καταγέλαστος καὶ ὅμως, ὅταν τοῦτο γίνεαι κατὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἀρχῶν, αἵτινες ἀνέτρεψαν τὴν εἰδωλολατρείαν, κατέστησαν τὴν ἀκολασίαν μισητήν, κατήργησαν τὴν δουλείαν, ἀνώψωσαν τὸ γυναικεῖον οὐλόν, ἐτίμησαν τὴν ἐντιμὸν ἐργατικὴν τάξιν, ἀνεβίβασαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει καὶ κατέστησαν σεβαστὴν τὴν περιουσίαν, τὴν ζῶην καὶ τὴν τιμὴν, ἐπικροτεῖται ὡς λόγιος καὶ φιλελεύθερος. Ὁ τοιοῦτος καθ' ἡμᾶς εἶναι ὁλοφάνος τῆς ἠθικῆς κλονίζων τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις δι' ἐπιπολαίων καὶ πεφουσιωμένων ἰσχυρισμῶν, ἀνατρέπει τὸν σεβασμὸν, διαφθείρει τὴν ἐμπιστοσύνην ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῇ παιδείᾳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ, καὶ ἀνδρῶσι ἐπὶ τῶν ἐριπείων ταύτης τὴν ἀκολασίαν καὶ τὴν ἀποσύνησιν. Ἀφαίρεσον τὴν περὶ ἀθανασίας, περὶ εὐθύνης, περὶ Θεοῦ καὶ περὶ ἀνταποδόσεως πεποιθήσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατέστησας αὐτὸν ὄργανον τῶν παθῶν διεφθαρμένης καρδίας· ἐξουδετέρωσον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐγγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐγωιστὴν, φίλαυτον, ἐπιζήμιον, ἀθλιὸν καὶ δυστυχῆ. Πᾶσα δὲ πρὸς τὸν θεῖον λόγον δυσπιστία τείνει πρὸς τὰ δύο ταῦτα κακὰ. Ὁ κ. Ἀμβράζης λοιπὸν εἶναι ἀξίεπαινος διότι ἐξ αὐτῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἐρανίζόμενος τὰ βέβηλα ἀποδεικνύει τὰς προτάσεις, μεθ' ὧν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἰουλιανοῦ προσ-

βάλει τὸν χριστιανισμὸν ἀβασιμὸς, τὰ δὲ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐπαναλείψει, ἅς πρὸ πολλοῦ ἠέπιστήμη ἀνέτρεψε καὶ τέλος τὸν χριστιανισμὸν, ὃν ἐν τῷ εἰρημένῳ συγγραμμάτι, πρᾶξάλλει ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ συγγραφέως καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς καιμέναις τοῦ θεῖου λόγου. Δεῦν λοιπὸν νὰ διδάσκηται, νὰ ἀναπτύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς πάντας καὶ τοῦτο θέλει χρησιμεύσει ὡς πρῆπιόχρον ἀπόρρητον, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ χριστιανισμοῦ.

* *

Λόγος ἐναρκτήριος περὶ φιλολογίας καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημαρχίας ὑπὸ Βασιλ. Γ. Βυθούλλα, Ἐφόρου τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἡ «Ἐστία». Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΥΠΝΩΤΤΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ *

Σίγα, σίγα! λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης
Τίθετε, μὴ φοβεῖτε, μὴδ' ἔστω κτύπος.
— — — Γνωστῆς. — — —

[ΕΥΡΥΠ. Ὁδὸς. πρᾶξ. Α']

Κοιμοῦ, παιδίον, κοιμοῦ, ὦ βρέφος,
Ἐκ τῶν παιγνίων ἀποκαμὸν!
Τῆς ἀθλιότητος σκέπει νέφος
Τὸν κεκλεισμένον σου ὄφθαλμόν.

Τὰ ἀπαλά σου τάνυς μέλη
Ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀπαλῆς.
Ἵ ἀγγελίσκα, γλυκὲ ὡς μέλι,
Ἄν ἤμην ἄλλος τις Ἀπαλλῆς!

Ἦθελ' ἀμέσως ἀπεικονίσαι
Τὴν οὐλὴν κόμην σου, τὴν ξανθὴν,
Τὸν κόμην, ἦτις, ἀπὸ τὴν φύσιν
Θεὸς εἰς τὸ γηράς σου λευκανθῆν!

Εἶτα τὸ στόμα σου τὸ ὠραῖον,
Τὸ ἐτοιμόγελον, τὸ μικρὸν,
Τὸ ὀριζόμενον ἐκ χειλέων
Βυσσινόχρῶν καὶ δροσερῶν.

Τὰς παρειάς σου, ὧν περ τὸ αἶμα
Ῥοφᾷ εἰς κώνωψ αἰμοχαρῆς,
Καὶ σὺ τὴν χεῖρα κινουῖν ἥρεμα
Νὰ τὸν σοδῆσθαι δὲν ἐμπορεῖς.

Καὶ τὰ εὐβλέφαρα ὄμματά σου,
Ἄτινα κρίκου μισοῦ κλειστά
Παρομοιάζου, τὰ κυανὰ σου,
Τ' ἀμυγδαλώδη τὰ γελαστά!

Μειδιάσαν μοι αὐτὰ ἀνοῖγον
Κ' ἐξηλωμένον ὡς εἶσαι, — ὡς!
Μειδιάσαν μοι, βρέφος, ὀλίγον:
Θᾶ μειδιάσῃ καὶ ὁ Θεός!

Τὴν ἐπιούσαν λοιπὸν ὦ ἀρχίσου
Αἱ παιδαὶ σου αἱ παιδρωπαί;
Οἱ ὄφθαλμοί σου δὲν δε νὰ χύσουν
Δάκρυ δάκρυα ἄρ, ὦ παι;

* Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τοῦ Ε. Ραφφοπούλου.

Ἡμεροκάματον λοιπὸν ἔχεις
Τ' ἀθύρματά σου καὶ τὰς χαράς;
Λοιπὸν τὸ πρίσμα αὐτῶν κατέχεις
Καὶ διὰ τούτου τὸ πᾶν ὄρας;

Βρέφος! παιδίον τραυλὸν ἀκόμα!
Γελῶν αἰσθάνεσαι πῶς γελᾷ
Τὸ διετές σου, τὸ γλυκὸ στόμα
Καὶ τὴν φαιδρότητ' ἀντανακλᾷ;

Ἡ ὀλβιότης εἰς σὲ ἐκλάμπει
Ἡ ὀλβιότης σὺ εἰς αὐτῇ!
Τῆς ἀθλιότητος δὲ ἡ κάμπη
Νὰ σὲ βοσκίση ἀδυνατεῖ.

Οὕτως ὑπάρχει πρόωρισμένον!
Ἡ εὐτυχία ἐπὶ βρεφῶν.
Ἐπὶ ἀνθρώπων δ' αἰσθανομένων
Τῆς δυστυχίας ὁ κολοφῶν!

Κοιμοῦ, παιδίον, κοιμοῦ, ὦ βρέφος,
Ἐκ τῶν παιγνίων ἀποκαμὸν!
Τῆς εὐτυχίας φέρεις τὸ στέφος
Κ' ἐγὼ τὸ ξίφος τῶν στεναγμῶν.

Αὐγουστον, 1849.

Ε. ΡΑΦΦΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Αἱ ἐν Ἰνδίας κτήσεις τῆς Ἀγγλίας ἔχουσι ἑκτασίαν 909,384 □ μιλίων, πληθυσμὸν δὲ 191,065,445 κατοίκων. Ἐκ τούτων 897,682 μόνον εἰσὶ χριστιανοί. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἀγγλικοῦ κράτους διὰ τὰς Ἰνδίας εἰσὶ κατὰ μέσον ὄρον 50 ἑκατομ. λίτρα ἢ 200,000,000. Ὁ ἐκεῖ διατηρούμενος στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 200,000, ἔξω τῶν 70,000 εἰσὶ ἀγγλοί. Αἱ μέγισται τῶν Ἰνδιῶν πόλεις εἰναι ἡ Καλκούττα ἀριθμοῦσα 794,646 κατοίκων, ἡ Βομβάη 644,405, ἡ Μαδράς 397,552. Δύο ἑκατομμύρια μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς σχολείοις.

* * * Ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐτησίως διαπνωμένου, εἴτε καπιζομένου, εἴτε διὰ τῆς ῥίνος λαμβανομένου, εἴτε μασσωμένου, ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἀνέρχεται εἰς 4 δυσεκατομμύρια λίτρας. Ἄν θεωρηθῇ ὑπερβολικὸν τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ τὸ ἥμισυ ἂν λάβωμεν, ὑποθέσωμεν δὲ τὰ φύλλα τῆς νικοτιανῆς μεταποιούμενα εἰς κύλινδρον, δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν ὅσιν ἐκ νικοτιανῆς, ὅστις, διάμετρον ἔχων δύο δακτύλων, καὶ ἀκολουθῶν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰσμερινοῦ, δύναται νὰ περισφιγγῇ τὴν γῆν τριακοντάκις. Ἐάν δὲ ὑποθέσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ καπνοῦ κατὰ μέσον ὄρον πρὸς 2 δραχμὰς τὴν λίτραν, τὸ σύνολον χρηματικὸν ποσὸν τὸ καταναλισκόμενον εἰς φθορὰν τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου γένουσι πληρώνεται ἀντὶ 8,000,000,000 δραχμῶν.

* * * Ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ πῶν προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν οὐδὲως προσφέρεται οἶνος.

* * * Ἡ Γερμανία ἔχει ὑπὲρ τὰ 1200 Κυριακὰ σχολεῖα μὲ 80,000 μαθητάς.

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΩΣ πέλουσι με χαρακτηριστικὰ νέους, ἑλληνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς τῶν Παρισίων, ἀλαμβάνει ἐπὶ μετρίαις τιμαῖς τὴν ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, ἀποδείξεων, λογαριασμῶν, ἀγγελιῶν, νεκροσίμων, ἡ. ἐκτυπουμένων μετὰ μεγίστης φιλοκαλίας καὶ παντὸς χρώματος καὶ μελάνης.